

сателю. Проучванията съ мене коствуватъ скж-
пичко.

— Ахъ, моля Ви госпожице, то се знае.
Човѣкъ като мене, съ опредѣлена мисия отъ
провидението всичко има предвидъ. Азъ съмъ
културенъ.

— М-м-м! Тогава заповѣдайте въ моята
стая да започнемъ проучванията господине пи-
сателю, хи-хи-хи! . . .

— Дайте ми сантиметъра — обърна се
Де Ла Рокъ къмъ секретаря си.

— Защо Ви е? . . .

— Искамъ да бжда изчерпателенъ.

— Значи изчерпателенъ — каза отчаяно
секретаря и се приготви да ношува на стола.

Едва на разсъмване Де Ла Рокъ се за-
върна.

— Извинете сенъоръ, но струва ми се че
бѣхте прекалено изчерпателенъ — зебележи
изморениятъ отъ скука секретаръ.

— Естествено! Не искамъ азъ и тоя ми
романъ да пропадне, Сега вземахъ точна мѣрка
на гърдитѣ и проучихъ основно сжщината на
бедренитѣ мускули.

На другата вечеръ подобно проучване стана
и съ испанката. Следъ това Де Ла Рокъ избра
интригата на най-интересния филмъ презъ сед-
мицата и сѣдна да пише.

— При тая интрига и тия герои до като
ти порастне петъ пжти брадата и романа е го-
товъ — каза съ възторгъ на секретаря си той.

— И да видишъ романъ . . .

— Всички ще онемѣятъ.